

Minnen från skoltiden i Risudden

Maten och matsalen

Matsalen på skolan låg på bottenvåningen och den som lagade maten var Viola Juntikka, allas vår matmora, en utomordentligt fin och snäll matmora som lagade underbart god mat till oss elever och lärare.

Mina favoriträtter, och jag vågar nog påstå många andras favoriträtter var matmoras goda sjömansbiff och köttbullar med stuvade morötter, sås och potatis.

Maten på lördagarna var oftast mannagrynsgröt med saftsoppa eller nyponsoppa med smörgås.

Innan vi gick ner till maten i samlad trupp och i led, sjöng vi Psalm 529b – I Jesu namn till bords vi går... varje skoldag, från det jag gick i småskolan och även i folkskolan, som det hette på den tiden.

När vi hade ätit klart tackade vi för maten och gick ut i samlad trupp.

Många gånger stannade jag kvar tillsammans med Margareta och hjälpte matmor att duka av. Och för det fick vi en liten peng, som var stor på den tiden.

Viola sparade också många gånger omslagen till smör-/margarinpaketen. På den tiden bestod omslaget av två lager, dels lager ett som var som smörpapper och lager två, det översta lagret som var guldfärgat. Den kunde Viola ta loss, vika ihop den fint och ge till oss som hjälpte henne med avdukning. Det uppskattades stort.

Att lära sig att spara och bli solidarisk

Från årskurs ett i småskolan fick vi elever varje lördag lägga en liten slant i en svart låda med skåror för varje sparbox. Jag sparade det jag fick för tillfället. Det kunde vara allt från tjugofem öre och t o m en krona ibland. Läraren Ida Mäkitalo, en snäll och fin fröken, skrev upp det eleven sparat i respektive elevs lilla speciella sparbok och därefter klistrade hon ett litet märke i boken. Det roligaste var när fröken Ida därefter läste en liten berättelse i anslutning till sparandet den veckan. Sparbössan tömdes när läsåret var slut och pengarna sattes in på ett riktigt sparkonto.

Vi skulle också lära oss att vara solidariska med de som hade det svårt runt om i världen. Därför fanns det i sparbössan också en skåra för Kim. Där kunde eleven lägga en slant som gick till Kim som fick representera de i världen som inte hade det lika bra som vi i Sverige.

Vad gjorde vi på rasterna?

På rasterna var vi elever ute varje dag, inga undantag som jag kommer ihåg. Lärarna Ida Mäkitalo eller Nicholas Ollinen ringde ut i den manuella ringklockan. Ibland hände det att vi elever gavs förtroende att ringa ut. Det kommer jag ihåg kändes stort.

När det var barmark spelade vi oftast brännboll, lekte knutgubbe, hoppade hage, spelade kula, bytte bokmärken eller lekte dansleken Bro, bro, breja ... Äldre elever lärde de yngre eleverna reglerna och delade in lagen.

På vinterhalvåret åkte vi skidor på matrasten. Vi åkte vare sig vi tyckte det var roligt eller inte. Hade man glömt skidorna fanns det på skolan skidor att låna. De fanns i en speciell ställning i ett utrymme på trappan till övervåningen där elever som gick i trean t o m sexan gick.

I min klass var vi bara fyra elever; Hans, Ingvar, Gunnar och jag Ingrid Hagkvist (fd Potila).

Ingrid Hagkvist

Småskolan åren 1958 - 1960 och folkskolan åren 1960 – 1964.

